

Kære Velgører

Jeg kom da lykkelig og vel hjem i søndags, finder mig ret vel efter turen og har begyndt at repetere min Cicero (red: romersk forfatter og filosof). - Jeg havde ellers nær kommen for sent ned på skibsbroen i søndags morges; der var en broget vrimmel dernede af den uhyre mængde passagerer som skulle med, dels til Vedbæk, dels til Helsingborg og Helsingør. Man var bekymrede for sit pæne tøj. Vi kom først til at sejle hen ved kl.8. I begyndelsen gik det ret herligt; skibet skar raskt igennem bølgerne og den hele danske Kyst sejlede så romantisk dejlig med sine grønne skove og smukke lyststeder, forbi. Alt var ånd og glæde på skibet, men snart forandrede scenen sig; damerne begyndte at hænge med hovederne, og så ned i de skummende bølger og snart fik jeg også den mest ønskelige søsyge man vil forlange, der varede ved lige til Hven (red: svensk Ø i Øresund). Nu sejlede vi langs den svenske Kyst, der i forhold til Danmark så ud som Pharaos (red: egyptisk gudekonge i oldtiden) 7 magre køer; men det er et andet kongerige og alene dette gjorde landet interessant. Det fornøjede mig at kigge op i et land hvor Gustav Adolf og Carl XII (red: begge svenske konger) havde levet og virket; vi lagde ind lige ved skibsbroen for at sætte passagererne til Ramløse i land og således så jeg da på kort afstand for første gang en svensk by. Den så mig meget mørk og gammeldags ud og jeg finder da Korsør ligeså smuk. Det gamle Tårn i byen syntes jeg bedst om, det forekom mig som en ruin og fik således dobbelt interesse for mig; udsigten deroppe fra må sikkert være fortryllende. Efter et kvarters forløb pilede da Caledonia over sundet, det gamle Kronborg lå så romantisk dejlig og hele byen så så pyntelig ud i sollyset, som jeg tænker mig en sydlig søstad. På broen modtog Fru Meisling mig og således gelejdet kom jeg da hjem.

Deres taknemlige

Andersen.

Kilde: H. C. Andersen Centret